

КАДРОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ СУЧАСНИХ ОСВІТНІХ СИСТЕМ: СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ

Цій темі було присвячено чергову XIV науково-практичну конференцію з проблем освіти, які щороку відбуваються на базі Народної української академії.

Співзасновниками конференції виступили Міністерство освіти і науки України, Інститут вищої освіти НАПН України, Департамент науки і освіти ХОДА, Північно-Східний науковий центр НАН України і МОН України, Соціологічна асоціація України, Рада ректорів Харківського вищівського центру, Харківська академія неперервної освіти.

Конференція, як завжди в НУА, проходила не зовсім у звичному форматі: доповіді метрів – цього року це були найвидатніші в пострадянському просторі фахівці з проблем освіти – доктор соціологічних наук, професор, академік НАН України, член-кореспондент НАПН України, ректор Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, голова Ради ректорів Харківського вищівського центру В. С. Бакіров і доктор філософських наук, директор департаменту освітніх програм інституту освіти НДУ «Вища школа економіки» (Москва) О. М. Сидоркін; після них виступи експертів: В. П. Семиноженка, академіка НАН України, голови Північно-Східного наукового центру НАН і МОН України; О. І. Шарова, директора Департаменту вищої освіти МОН України; С. І. Посохова, доктора історичних наук, професора, декана історичного факультету Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна; Колліна Свена-Олофа, професора корпоративного управління й бухгалтерського обліку Ліннеус університету (Швеція).

Модератором засідання виступила ректор Народної української академії, доктор історичних наук, професор К. В. Астахова.

Другу половину засідання було присвячено обговоренню порушених у доповідях

питань, пошукам відповідей на найбільш значущі питання, пов'язані з формуванням і розвитком кадрового потенціалу сучасної освіти.

Усього в конференції взяли участь понад 100 осіб, свої доповіді та повідомлення в матеріалах конференції опублікували 89 учасників. Особливий інтерес, природно, викликали повідомлення зарубіжних гостей, які представляли вісім країн світу (Швеція, Німеччина, Росія, Білорусь, США, Казахстан, Польща та ін.).

Найбільшу увагу учасників конференції привернули проблеми трансформації функцій і статусу університетського викладача в нових історичних умовах (доповідь В. С. Бакірова), причини гальмування реформ у системі освіти й ставлення до реформаторства професорсько-викладацьких кадрів (виступи О. М. Сидоркіна, К. В. Астахової, С.-О. Колліна, О. І. Шарова, А. А. Булатбаєвої), особливості формування нової генерації педагогів і можливості реалізації педагогіки партнерства (матеріали К. В. Батаєвої, О. Є. Басманової, Е. Мітельштеда, С. Б. Бистрянцева).

Дуже цікавими й корисними виявилися історичні паралелі адаптації професорсько-викладацького корпусу до соціальних змін у XIX, XX і XXI століттях, подані в доповідях С. І. Посохова та Д. В. Підлісного. Майже в кожному виступі порушувалося питання про необхідність зміни державної кадрової політики в галузі освіти (матеріали С. С. Шестопаля, Ю. В. Єременко, В. В. Астахова, К. Г. Михайлової та багатьох інших).

На жаль, надто обмежені за часом можливості конференції не дозволили сформулювати чітких позицій учасників з цілої низки питань, поставлених у виступах. Зокрема, про наслідки кардинальних змін у системі бібліотечного обслуговування навчального процесу й діяльності вишівських наукових шкіл; про шляхи зміцнен-

ня гуманістичних функцій освіти; про наслідки гендерних змін у структурі викладацького корпусу і ВНЗ і середньої школи та ряду інших проблем. Очевидно, що ці проблеми, які хвилюють педагогічну громадськість, стурбовану не лише своїми власними перспективами, але й майбутнім своєї професійної діяльності взагалі, стануть предметом обговорення широ-

кого кола викладачів на семінарах, «круглих столах», симпозіумах. У будь-якому разі, так планується в Народній українській академії.

Валентина АСТАХОВА,
доктор історичних наук, професор,
радник ректора,
Харківський гуманітарний університет
«Народна українська академія»